

fatte Nord- og Østgrønland, og at spørgsmålet om den amerikanske jurisdiktions forhold til loven ville blive klarlagt.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, som indstillede det til vedtagelse med enkelte foreslåede ændringer. Således foresloges til reglerne i § 4 om, hvilke handlinger der henhører under lovens område, føjet en bestemmelse gående ud på, at anvendelse af disse regler begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser. Heri lå ingen realitetsændring af forslaget, idet det måtte anses for selvfølgeligt, at loven ville blive anvendt med dette forbehold, der ganske svarer til den danske straffelovs § 12.

Endvidere foresloges den tidligere nævnte ændring af reglerne om forældelse i § 83 (angående en forældelsesfrist på 2 år for visse mindre forbrydelser), ligesom det foresloges at indføje en bestemmelse i § 102 om, at tvangsarbejde også skal kunne idømmes, når hensynet til samfundets interesse i at modvirke lovovertrædelser gør det påkrævet og det ikke er muligt at finde nogen anden egnet foranstaltning, samt at foranstaltningen i disse tilfælde altid skal idømmes med angivelse af længstetid.

Endelig foreslog udvalget indsat den ovenfor omtalte revisionsbestemmelse, hvorved det sikres, at der i de kommende år foretages en fortsættelse af de systematiske retssociologiske undersøgelser, som lå til grund for kriminallovsforslaget, så at resultaterne af disse undersøgelser vil kunne forelægges folketinget samtidig med revisionsforslaget.

De konservative medlemmer af udvalget, der dog ikke fremtrådte som egentligt mindretal, fremhævede i betænkningen, at der ikke efter deres opfattelse i forslaget var taget tilstrækkeligt hensyn til dets *generalpræventive funktioner*. Mindretallet havde ikke villet stille ændringsforslag til afhjælpning af denne mangel, dels fordi man herved ville foretage et alvorligt indgreb i forslagets principielle opbygning og derved forsinke lovens gennemførelse, dels fordi ændringsforslaget om lovens revision gjorde det mindre betænkeligt ikke at stille ændringsforslag nu.

I denne forbindelse kan nævnes, at udvalget havde overvejet at stille ændringsforslag, hvorefter *gentagen forbrydelse* skulle fremhæves i § 86 som et vigtigt moment ved fastsættelse af foranstaltninger overfor en lovovertræder. Da man imidlertid ved således at fremdrage et bestemt moment kunne risikere at skyde andre momenter, som efter omstændighederne kan være lige så vigtige, f. eks. at gerningen er foretaget af flere i forening, i baggrunden, havde udvalgets flertal afstået fra at fremsætte ændringsforslag om en sådan tilføjelse, og statsministeren var enig heri. Udvalgets konservative medlemmer ønskede imidlertid at fremhæve, at de tillagde det i det påtænkte ændringsforslag nedlagte synspunkt